

Sygn. akt IV U 1139/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasinski
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2013 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania K. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 20 września 2011 r. Nr E - (...)

w sprawie K. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wznowienie postępowania w przedmiocie wypłaty zawieszony emerytury

I. zmienia wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 03 kwietnia 2012 r. w sprawie IV U 854/11 i poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 20 września 2011 r. i ustala K. M. prawo do emerytury i wypłaty tego świadczenia za okres od 01 października 2011 r. do 30 listopada 2012 r.,

II. w pozostałej części umarza postępowanie.

Sygn. akt: IV U 1139/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 03.04.2012r. Sąd Okręgowy w Siedlcach oddalił odwołanie K. M. od decyzji z dnia 20.09.2011r. w części, w jakiej decyzja ta zawieszona prawo do emerytury na okres od dnia 01.10.2011r. do dnia 30.11.2012r.

W dniu 31.12.2012r. ubezpieczona złożyła skargę o wznowienie postępowania powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13.11.2012r. (sygn.. akt K 2/2012r.). W odpowiedzi na skargę organ rentowy wnosił o jej oddalenie, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku i podjęcie wypłaty emerytury od dnia 31.12.2012r.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie

ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw wstrzymał K. M. od 1 października 2011r. wypłatę emerytury.

Decyzją z 22.03.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. podjął wypłatę emerytury od dnia 01.12.2012r.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Skarga o wznowienie postępowania okazała się uzasadniona. Zgodnie z art.401¹ kpc można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie. Skargę o wznowienie wnosi się w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Odnosząc powyższe uregulowania do okoliczności sprawy Sąd stwierdził, że skarga ubezpieczonej opiera się na ustawowej podstawie oraz została wniesiona w przewidzianym ustawą terminie. Jako podstawę skargi K. M. wskazała wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. w sprawie o sygnaturze akt K 2/12 opublikowany w Dzienniku Ustaw Nr 1285 z 22 listopada 2012r. Zgodnie z art.190 ust.3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 2 kwietnia 1997r. (Dz.U. Nr78, poz.483) orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, chyba że Trybunał Konstytucyjny określi inny termin utraty mocy obowiązującej aktu normatywnego. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 13 listopada 2012r. nie określił innej daty utraty mocy obowiązującej aktu normatywnego, który był przedmiotem badania. Zatem za datę wejścia w życie powyższego wyroku Trybunału Konstytucyjnego uznać należy datę 22 listopada 2012r., tj. datę ogłoszenia wyroku z Dzienniku Ustaw. Ubezpieczona skargę o wznowienie postępowania złożyła w dniu 31.12.2012r., a zatem przed upływem terminu przewidzianego w kpc.

Odnosząc się do kwestii zasadności skargi o wznowienie postępowania stwierdzić należało, że zawarte w niej wnioski zasługiwały na uwzględnienie. W stanowiącym podstawę skargi wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 13 listopada 2012r. Trybunał stwierdził, że art 28 ustawy z 16 grudnia 2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 257, poz.1726 ze zm.) w związku z art.103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.), dodanym przez art.6 pkt 2 w/w ustawy z 16 grudnia 2010r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011r. bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art.2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Przedstawione wyżej ustalenia pokazują, że przyczyną zawieszenia wypłaty emerytury na rzecz K. M. decyzją z 20 września 2011r. były wskazane wyżej uregulowania ,tj. przepis art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. w zw. z art.103a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W chwili przyznania ubezpieczonej emerytury ,tj. w dniu 10.03.2009r. nie obowiązywał przepis art.103a ustawy emerytalnej wyłączający, pod rygorem zawieszenia prawa do emerytury, możliwość wypłaty świadczenia emerytalnego pomimo uzyskiwania przychodu z tytułu zatrudnienia bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego emeryt wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Powyższe pozwalało ubezpieczonej pobierać emeryturę obok wynagrodzenia za pracę, aż do 1 października 2011r. kiedy to organ rentowy dokonał zawieszenia wypłaty emerytury stosując przepis art.103a ustawy emerytalnej dodany do niej z dniem 1 stycznia 2011r.

W ocenie Sądu zastosowanie do ubezpieczonej niezgodnych z ustawą zasadniczą przepisów ustawy stanowiących podstawę wydania decyzji ostatecznej z 20.09.2011r. uzasadnia wniosek ubezpieczonej o zmianę zaskarżonego wyroku i decyzji organu rentowego, poprzez ustalenie, że K. M. przysługuje prawo do wypłaty emerytury od 1 października 2011r. tj. od daty zawieszenia wypłaty świadczenia do 30.11.2012r. ,tj. do dnia wznowienia wypłaty przez ZUS. Sąd nie podziela stanowiska organu rentowego, że podjęcie wypłaty emerytury jest co do zasady możliwe z dniem złożenia skargi, nie wcześniej niż z dniem 22 listopada 2011r., w którym wyrok Trybunału Konstytucyjnego został ogłoszony. Nie można zgodzić się z poglądem, że dopiero od w/w daty zakwestionowane przez Trybunał przepisy powołanych ustaw są niezgodne z Konstytucją. Przepisy te były niezgodne z Konstytucją od daty ich ustanowienia, a jedynie z

datą późniejszą Trybunał Konstytucyjny stwierdził istnienie tej niezgodności. Data ogłoszenia wyroku Trybunału ,tj. 22 listopada 2012r. jest datą, od której przepis art.103a ustawy emerytalnej i przepis art.28 ustawy z 16 grudnia 2010r. traci moc obowiązującą wobec osób, które prawo do emerytury nabyły przed 1 stycznia 2011r. Utrata mocy obowiązującej oznacza, że powołane przepisy nie mogą być już podstawą zawieszania wypłaty emerytur dla w/w osób, tj. nie mogą stanowić podstawy wydawania kolejnych rozstrzygnięć (decyzji) o zawieszaniu emerytur. W przypadku ubezpieczonej do zawieszenia wypłaty emerytury doszło przed utratą mocy obowiązującej przez wskazane przepisy, a skarga o wznowienie postępowania zmierza do wyeliminowania z obrotu orzeczenia, które zapadało na podstawie niekonstytucyjnych przepisów.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.412§2 kpc zmienił zaskarżony wyrok i orzekł co do decyzji z dnia 20.09.2011r.